

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 25. АПРИЛА 1899.

Број 15.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

На основу правила о уређењу еснафа димничарског, одбор је општински изабрао 6 димничара за вар. Београд, који су по квартовима овако распоређени:

За кв. варошки: *Ламберт Клузачек старији*; за кв. теразијски: *Сима Вркић*; за кв. врачарски (без кнез Милошеве ул. с обе стране, од каф. Лондона до краја): *Марија Алексић удова*; за кв. палилулски: *Алекса Дебељевић*; за кв. дорћолски: *Риста Милишић*; за кв. савамачки (са кнез Милошевом улицом, с обе стране, од кафане Лондона до краја) *Ђорђе Дебељевић*.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања с тим да овај распоред вреди од 17. априла о. г. из јутра.

Од суда општине београдске, 15 априла 1899. год. у Београду, АБр. 3001.

О Б Ј А В А

Командант VII пуковског округа, предписом својим од 28. марта ове год. № 3563, послао је суду овоме Спискове I. II. III.

и IV. чете I батаљона VII. пука II. позива народне војске, са наређењем, да се свима у списку именованим обвезницима саопшти да 3. маја ове године у 7. сати пре подне предстану на збориште код споменика спрам војног сењака на западном врачару, ради прозива и смотре.

На овај прозив имају да изађу они обвезници, који су рођени 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, и 1860 године,

Суд општине београдске, позива све обвезнике рођене напред изложених година, да одмах дођу у Суд општине београдске са својим војничким исправама, да им суд саопшти којој чети ко припада, и све стало, што се горњим предписом команданта наређује.

Ни један обвезник несме изостати да на прозив не дође, само ако би био болешћу спречен, но и то мора доказати војно-лекарским уверењем, а и у овоме случају мора пушку коју на руковању има послати ради осмотрења по једном члану своје фамилије.

Ако је који од обвезника II. позива умро, или је Судом осуђен, или незнано где отишао, а државну пушку на руко-

вању имао, дужан је ову, означеног дана изнети ма ко од чланова његове фамилије ради осмотрења.

Из суда општине града Београда ОВБр. 947. 9. Априла 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

Командант дунавске дивизијске области предписом својим од 27. марта т. г. ЛМ 108. наредио је; да се почевши од 5. Априла т. г. па у будуће лекарски преглед у окружној команди врши три пута недељно и то: Понедељником, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сати.

Наређење ово саопштава се како обвезницима и регрутима тако и члановима — задругарима — обвезника, који имају потребу, да се прегледају, да само означених дана пре подне на преглед предстају, јер се у друге дане као и у опште после подне преглед неће вршити у окружној команди.

Од суда општине Београдске ОВБр. 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

у
СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Мото: *Трговина је један од најзначајнијих
момента у еволуцији једнога народа.*

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад награђен са 200 динара, другом Видовданском Наградом Београдске Општине од 15. Јунија 1898. г.)

(НАСТАВАК)

Ј. Лукарић, под заглављем *Famiglie nobili, le quali hoggidi si trouano in essere à Rausa*, набраја само ове племићке фамилије: *Basegli, Bobali, Bona, Bonda, Benessa, Binciola, Bucchia, Saboga, Cerua, Croce Ghetaldi, Giorgi, Giamagno, Gondola, Gozze, Gradi, Luccari, Menze, Palmota, Pozzo, Proculo, Prodanello Ragnina, Resti, Saraca, Sorgo, Tudisio.*¹⁾

У Лукарићеву времену (1605. г.) било је, дакле, свега племићких кућа 27. До тада, по Лукарићеву попису, беше изумрло 90 племићких фамилија.¹⁾

Српска се властела настањивала у Дубровнику из тежње за угоднијим и сигурнијим животом и из трговинских спекулација: Како би, као грађани Дубровачке Републике, уживала оне широке трговинске повластице дубровачких трговаца.

Већ у другој половини XIII. века толика је била емиграција и топографско раширење Дубровника; толико се било населило и намножило Срба у Дубровнику: Да је Република 1277. г. издала наредбу: Како у граду нема више празног простора за грађење кућа, то нико не сме имати врт у граду.²⁾

Правилно је, дакле, било притицање српског становништва, поглавито, из трговинских спекулација. Ту су правилну континуалност реметиле и притицање станов-

¹⁾ Jbidem стр. 174—175.

²⁾ Monum. Spect. vol. XXV. стр. 98. — (Раџић) Cresceva intanto il popolo in Ragusa per il gran numero de' Bossinesi e Rassiani, che tuttavia con le famiglie e con la facoltà si ritiravano in questa città era poco capace a ricevere tanta moltitudine, ordinò, che nessuna casa potesse aver giardini, ma tutto il vacuo dovesse esser fabbricato. Allora si fabricarono le porte delle Pille, e nel piano della città le case, che ora fano i lati alla piazza comunemente chiamata maggiore. И т. д.

ништва у Дубровник наспоравале нередовна стања у Српској Земљи. Природно је мислити, да су одличнији и богатији незадовољници и прогнаници, племићи партизани пропалих претендата и оборених владалаца одлазили из Српске Земље и склањали се у приморске градове, поглавито у Дубровник. Да је то тако могло бити даје основа мислити једна белешка дубровачких летописаца Николе Рађенића и Јунија Растића. Под 1277. годином ови дубровачки летописци бележе, да је у Дубровник дошла велика множина Срба.¹⁾ То је, некако, одмах после буне краљевића Драгутина и прве године његова врховна краљевања. Властела, непомирљиви противници новог створеног стања под краљем Драгутином, вероватно да је за збаченим краљем Урошем Великим и АЕ. Јанићијем I. отишла у Приморје да ту сачека нове политичке прилике у Српској Држави.

Притицање српског елемента у Дубровник необично се увећало, када у другој половини XIV. века наста у Српској Др-

¹⁾ Monum. Spect. vol. XIV. стр. 222; vol. XXV. страна 98. — (Рађенић) 1277. A. Ragusa venne gran moltitudine di Bosnesi (у Растића *Bossinesi e Rassiani*) con le famiglie et l'haver loro in lama d'oro et d'argento. — Упореди В. Макушев, *Исследования* стр. 324 под г. 1371.

¹⁾ Gi. Luccari, *Copioso Ristretto* стр. 174.

О Б Ј А В А

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

14. Априла 1899. год

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и К. Симић; од одборника били: г.г. Стојан Пајкић, Дамјан Стојковић, Ђорђе Н. Соколовић, Васа Николић, Коста М. Бурић, Ђ. Димитријевић, Младен Николић, Трифун Ђорђевић, Ђока Тошић, И. Козлић, Пет. И. Јовановић, Мих. Ђ. Илић, К. Н. Лазаковић, Д. Тадић, Н. Спасић, К. П. Михајловић.

I

Прочитан је записник одборски одлука седнице држане 10. Априла о. г. и учињене су ове измене и допуне,

у решењу КЊБр. 225, да се изоставе речи: „буџета и“;

у решењу КЊБр. 227, да се дода: ако после 15 година то земљиште општини не затреба.

II

По прочитању акта кв. палилулског АБр. 2997 одбор је изјавио,

да је Ђорђе Соколовић предузимач добродошљања и доброг имовног стања.

III

По прочитању молбе Даринке Сандаљ СтБр. 936 одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 5. Апр. 1899. год. АБр. 2653 уступио израду 18 пари одела за позорнице Радисаву Копчалићу кројачу по цени од тридесет и пет динара од пара.

Одбор је решио,

одобрава се ово решење суда општинског у свему.

V

Председник извештава одбор, да је одборска комисија поднела извештај; да би требало, ако ће се кућа куповати за потребу кв. дорћолског, купити кућу Дим. М. Ђорђевића у Душановој улици, пошто је она у свему погодна за ову по-

требу, али да је Управа вар. Београда задржала од извршења решење одбора о куповини ове куће.

По прочитању тога извештаја комисије АБр. 2944 и акта Управе вароши Београда, одбор је решио,

да се кућа Дим. М. Ђорђевића узме под закуп за пет година, под погодбама и цени изложеној у решењу одбора од 18. фебруара 1899. год. АБр. 1134, а да суд општински изиште од управе вар. Београда формално решење о задржавању од извршења решења одборског о куповини ове куће, па да на исто у име одбора изјави жалбу господину Министру унутрашњих дела, и ако буде успеха, да се ова кућа купи према понуди и решењу одбора од 4. марта о. г. АБр. 1910.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 14. о. м. АБр. 2962 одредио цену лебу за другу половину овог месеца 24 наре дин. да а се леб продаје по 25 пара у тежини од 1042 грама пошто је средња цена жита за прошлих 15 дана била преко 15 динара.

Одбор је примио к знању

ово решење суда општинског.

VII

Председник извештава одбор, на Дим. Б. Грујићу закупац општ. земљишта на Дунаву тражи, да и за ову 1899 годину плати пола закупне цене, пошто је половина земљишта заузета властном пругом.

Одбор је решио,

да се цена закупна овог земљишта смањи сразмерно заузетом делу, а који је део заузет пругом да оцене: члан суда г. Стев. Ивковић и одборник г. Ђ. Димитријевић.

VIII

Председник извештава одбор, да није извршио решење одбора од 8. Априла о. г. АБр. 1205 односно наплате дуга за саграђену калдрму од Јахијела Б. Русоа, јер налази, да је противно интересима општине, па предлаже, да одбор измени то своје решење у толико, што ће остати рок од једне године за наплату овог општинског примања.

По саслушању овога одбор је решио,

Како су попуњена сва места на Новоме гробљу, правилима гробљанским одређена за велике зидане гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у парцелама III, IV, V и VI новог гробља поред пута од улаза ка цркви, с једне и с друге стране буду велике зидане гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређена је истим решењем одборским 2000 дин. у сребру заједно са зидањем. За ову цену стиче се право службености за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити каси гробљанској, ако се жели задржати гробница у службеност за других 100 год.

Поред цене од 2000 дин. има уживалац оваке гробнице плаћати годишње по 15 дин. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања. Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под АБр. 1441. концесионар за чишћење нужника и помијара Димитрије Стојановић оvd. за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на *шест динара* од кубног метра (0.30 дин. од акова).

Концесионар станује у улици Цара Уроша бр. 45.

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

жави државна дезорганизација и када се на источном обзору Српске Земље из суморне Азије јави Српском Народу један нови, страховити непријатељ, који ће га временом покорити и тиранисати. Пред опасношћу од Турака забринута српска властела ужурбаном тражи спасоносно дубровачко грађанство и обећање да се може са својим имањем и људима у случају изненадне опасности склонити у Дубровник или у тврђаве на дубровачкој територији.¹⁾ После сваке српске погибје слабушници српски властеличићи, који нису имали у се поуздања да на свом земљишту погину бранећи своје огњиште, журили се да се што пре дохвате дубровачких граница и зидова.

Још одмах после српског пораза на Марици 1371. год. у Дубровник се доселише многи Срби.¹⁾

¹⁾ Monum. Spect. vol. XXV стр. 176. (Растић) 1388. Scorrevano intanto i Turchi con furioso impeto la Slavonia mediterranea, ed i principi della Russia ed Albania tuttavia stavano con timore e procuravano assicurarsi con Ragusei. E Giorgio Balsi aveva fatto l'istanza d'esser aggregato alla nobiltà, per aver un rifugio sicuro in occasione di mala fortuna.

²⁾ Monum. Spect. vol. XIV стр. 42, 235. (Из дубровачких анала:) 1371. Furono venuti de Bosna molti Bosnesi a Ragusa con suo avere, homini ricchi, quali furono primi povolan a Ragusa. — Неки дубровачки летописи често мешају политичку Босну и политичку Србију и ја мислим да овде треба подразумевати досељенике из политичке Србије. —

Године 1386. велика множина Срба ради спасења од Турака побеже у Приморје. Дубровачка Република у Стону предустретљиво прими ове несретне бегунце.³⁾

Али, ваљда, никада није било веће притицање српског елемента него после фаталне Косовске Катастрофе.

Када је пропала Српска Деспотовина 1459. г. пет српских племићких фамилија из Требиња: *Љубишићи, Медисеновићи, Дабинишиновићи, Радивојевићи и Доброшевићи* из страха од Турака склањају се у Дубровник, а њихови се људи насељавају на дубровачкој територији.²⁾

У XIV. и XV. веку из најглавнијих српских места елита српскога племства склањала се у Дубровник са својим фамилијама и благом. Тада је српски елемент одржао дефинитивну превагу над латинским; тада је довршено потпуно по-

¹⁾ Monum. Spect. vol. XXV стр. 174. (Растић) 1386. J Turchi in questo mezzo andavano scorrendo la Russia ed una parte di Bossina Onde impaurita quella gente fuggiva in molta copia per salvarsi verso la marina, e dalla repubblica furono ricettati a Stagno.

²⁾ Monum. Spect. vol. XXV стр. 356. (Аналиста Јован М. Гујдулић.) Questa psura de' Turchi faceva, che tutti li abitanti di terra ferma procurassero la loro salvazione. Perciò fu concessa a cinque famiglie nobili di Trebigne, che furono *Gliubiscich, Mediscenovich, Dabiscinovich, Radivoevich e Dobrosceovich*, che possino ricovrarsi dentro Ragusa, e li loro contadini nel territorio nostro.

србљење Дубровника. При крају XIV века Дубровчани веле о себи, да су „людне крмнини и стари много“¹⁾; али, изгледа, да се Дубровачка Сињорија изволела мало похвалити својом старином пред српским владоцем и властелом. Дубровник је онда био толико имиграцијом колонизиран Србима, да је имао тип чисте српске вароши; у жилама дубровачке властеле текао је веома танак млаз латинске крви; у огромној множини Срба понеки странац једва се могао приметити. —

У Дубровачкој Републици закон је био да новопримљени грађанин на Јеванђељу пред Малим Већем положи заклетву грађанске верности и дужности. У дубровачким Књигама Реформација сачувао се и модус те заклетве. Године 1345. 18. Априла Раде Санидић, Србин из Босне, овако се заклиње у седници Малога Већа: „Ја, Раде Санидић, кунем се на Божјем Светом Јеванђељу, да ћу бити верним подаником Господина Дужда од Млетака, Господина Кнеза и Општине Града Дубровника, докле год узаживим и да ћу чинити све, све почаст и работе (angeries) Дубровачке Општине, као и остали дубровачки грађани.“¹⁾

¹⁾ М. Пуцић, Српски Споменаци књ. I. стр. 9.

²⁾ Monum. Spect. vol. X. стр. 200., уп. стр. 258.

да се решење одбора од 8. Априла 1899. год. АБр. 1205 измени у толико, што се молиоцу Јахијелу Б. Русоу оставља рок од једне године дана, да овај свој дуг за саграђену калдрму исплати општини.

IX

По прочитању извештаја грађевинског одељења о молби Ђ. Николића и друга за послугу са железничким општинским шинама, одбор је накнадно својем решењу од 23. Марта о. г. АБр. 2155 решио,

да се молиоцима уступе на послугу општинске шине а председник општине овлашћује се, да одреди количину шина, време послуге и цену за послугу.

X

Председник извештава одбор, да је држана лицитација за давање под закуп два кијоска на Калимегдану, али да није било ни једног лицитанта; да је Арса Путник, посластичар овд. понудио за оба кијоска за ову летњу сезону свега шездесет динара кирије.

По саслушању овога и по прочитању те понуде АБр. 2946. одбор је решио,

одобрава се, да се оба кијоска на Калимегдану уступе под закуп за ову сезону према прописаним погодбама Арси Путнику, посластичару за укупну цену од шездесет динара.

XI

На предлог председника општине одбор је накнадно својем решењу од 18. Марта о. г. АБр. 2383, решио,

да и Петар Јовановић садањи закупац леденице код Текије и Димитрије Грујић касацин нови закупац исте леденице буду обоје дужници општински за уговорену кирију, и да за исту обоје солидарно одговарају.

XII

По прочитању извештаја економног одељења о држаној лицитацији за кошење траве на општинским ливадама и о добивеним ценама, АБр. 2978, одбор је решио,

У дубровачким књигама налази се множина оваквих примања. Набрајање тих примања за сталне грађане било би и сувишно. Из тих подаривања грађанства и заклетва види се: Да је Дубровачка Република желела да рашчисти грађански и положај и однос свакога странца и да је заклињање пред Малим Већем важило за свакога: Заклетву је полагала и властела. Наша, српска скрупулозна Сињорија у Дубровнику толико је улазила у законске формалности, да је тражила грађанску заклетву и од оних Српкиња, које су се, жудећи за лацманским животом, удавале за Дубровчане.

Ја ћу за сваки овај случај навести по један пример.

Жујан Скујо Дражиновић, 22. Октобра 1348. год. пред Малим Већем положи заклетву грађанских обавеза и верности по споменутој формули.¹⁾

Такву заклетву положи и *барон мађарског краља кнез Дионисије* 25. Новембра 1350. године.²⁾

Италијана Јакомела, продавца свакојаких ствари (*spesiatius*) Мало Веће 3. Јулија 1351. год. упита, да ли је он

да се према прописаним погодбама уступи кошење траве у новом сењаку Стевану Чупићу овд, за деведесет динара. И на старом гробљу истом Стевану Чупићу за сто тридесет и девет динара. Лицитација за кошење траве код кршне Ђуприје и код сва три резервоара одбацује се као неповољна с тим, да се друга држи, и резултат поднесе одбору на решење.

XIII

По прочитању акта Пореске Управе АБр. 2882, којим се извештава суд, да треба на место члана пореског одбора Михаила Штрбића, који је дао оставку и на место заменика Настаса Антоновића, који је постављен за председника пореског одбора, — друга лица изабрати, одбор је решио,

да члан пореског одбора буде Коста Н. Лазаревић трговац и заменик Дим. Тадић, адвокат.

XIV

Председник подноси одбору на решење жалбу Јована Ж. Ђурића, бакалина, изјављену на решење суда односно наплате таксе за утрошену воду.

По прочитању те жалбе, АБр. 2049 одбор је одлучио,

да суд општински учини поновни извиђај по овој ствари и донесе решење према резултату извиђаја и правилима о издавању воде.

XV

По прочитању молбе Косте Гинића кафеције АБр. 1243 и извештаја грађевинског и водоводног одељења АБр. 1828, којом тражи, да се његовој кафани код новог гробља, која је ван варошког рејона, али је у трошаринском рејону, даде вода из новог водовода или, ако то не може да буде, да се ослободи плаћања трошаринске таксе, на предмете, које у тој кафани троши, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XVI

По прочитању поновне молбе ковачко-коларске задруге, да јој се продужи закуп барака ко-

леричних, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 9 решио,

да се и ова поновна молба одбаци.

XVII

По прочитању молбе Михаила Димића ликерџије АБр. 2719 и извештаја Управе трошаринске АБр. 2808, којом тражи, да му се враћа трошаринска такса на ракију, коју он буде извозио на страну из својих стоваришта, одбор је решио,

да се молиоцу не може допустити слободно руковање са пићем, и ако жели да на извезено пиће добије таксу трошаринску натраг, има ставити све пиће под надзор управе општинске трошарине.

XVIII

По прочитању извештаја Управе општинске трошарине АБр. 2806 одбор је решио,

да се Јанку Симићу из Сремчице врати двадесет и четири динара и деведесет пара наплаћене таксе трошаринске на ракију која је у путу од трошаринске станице до купца у вароши просута услед тога, што је буре спало с кола и распало се.

XIX

По прочитању молбе Данице В. Мијатовић, удове АБр. 2807, и извештаја општ. трошарине, којом моли да јој се врати такса трошаринска на извезено пиво, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XX

Председник извештава одбор, да је констатовано, да до старе ботаничке баште има општинског земљишта, које би се могло уступити хемиско-техничкој задрузи према њеној молби за подизање фабричких зграда

По саслушању овога, одбор је одлучио,

да се молба са овим извештајем упутити већ одређеном одборском повереништву на мишљење. —

XXI

По прочитању процене земљишта Алексе Јањића на палилулском тргу ГБр. 765, што се има одузети за регулацију, и којом проценом сопственик није задовољан, одбор је решио,

дубровачки грађанин: И безобзирни странца охоло одговори, да он није дубровачки грађанин, нити тежи, нити хоће да буде Дубровчанином.¹⁾

Велико Веће 13. Јулија 1305. год. донесе одлуку, да кћи Которанина Драга Томића може постати дубровачком грађанком и да се може удати у Дубровнику.²⁾

И српски се владоци нису либили, да замоле Дубровачку Републику за грађанство. Таквим својим грађанима („номиналним“) Дубровчани су, у знак пријатељства и захвалности на пажњи поклањаној дубровачким трговцима, обично, давали по једну палату у Дубровнику и нешто земље у Приморју. Донација је, обично, ишла уз заклетву Дубровчана на Јеванђељу и Часном Дрву са овим речима:

...И кь томоу за келикоу неговоку часть и оузькишине дарокласмо (Н. Н.) оу Доуџрокникоу полачоу и замлю 8 наше Прѣморье оу пламенито и оу каштиноу и неговкѣмь синокомь и неговоку оуноучно и проуноучно оу кѣкѣ кѣкома, како је полача прѣко килл (Н. Н.) да се одѣ данашнега дне на прѣда тил полача (Н. Н.) дно замаль и неговкѣхь послѣднихь

и да је колинь господињ (Н. Н.) и неговоки синоке и неговоку оуноучне и проуноучне речиноу полачоу дарокати, продати, оставити за доушоу, оучинити што имь коудѣ на колю, и како им коудѣ драго, како ске одѣ скоуехь сткарн... и т. д.

Године 1309. 25. Фебруара Дубровчани примише војводу Хрвоја за свог властелина и подарише му у Дубровнику палату Дубровчанке Госпође Филипе.¹⁾

Дубровачка Република 1405. године 3. Јулија кнеза Вукца и његова брата Сандаља и њихове мушке потомке прима за своје племиће и сенаторе, даје им палату у граду и земљу у Приморју и обећава, да ће примити у град кнеза Вукца и његова брата Сандаља, жене и децу њихову.²⁾

Г. 1405. 22. Септембра Дубровчани босанског краља Твртка Твртковића примају за свог племића и сенатора, поклањају му палату у Дубровнику и земљу у Приморју.³⁾ —

(НАСТАВИТЕ СЕ)

¹⁾ Monum. Spect. vol. XIII. стр. 48.

²⁾ Monum. Spect. vol. XIII. стр. 114.

¹⁾ Monum. Spect. vol. XIII. стр. 130. ...Quod ipse non est civis Ragusinus, nec Raguseus esse intendit, nec vult se Raguseum esse...

²⁾ Monum. Spect. vol. XIII. стр. 312.

¹⁾ Monumenta Serbica § CCXXVII стр. 237—238.

²⁾ Monumenta Serbica § CCXLIV стр. 257—260.

³⁾ Monumenta Serbica § CCXLV стр. 260—262.

да се ова процена, по којој се сопственику има платити за сваки квадратни метар одузетог земљишта осам динара у сребру, — од одбора усваја, а сопственику који овом проценом није задовољан да се изда решење.

XXII

По прочитању процене имања бив. Александра Христодула, а сада Катарине Рајковић, у дове, што се има експроприсати за отварање улице Бркине Г.Бр. 301798 одбор је одлучио.

да се овај предмет врати грађевинском одбору, да оцени колико заоставше имање добија у вредности отварањем ове улице, и да у томе допуни ову своју процену сходно закону грађевинском за варош Београд. —

XXIII

По прочитању процене земљишта Војина Радуловића, АБр. 1213/96 која је извршена још у 1896 г. и која се односи на земљиште у сављачкој улици одбор је одлучио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да према садањем закупу грађевинском изврши процену овог земљишта и поднесе је одбору на решење.

XXIV

По прочитању писменог предлога одборника г. Мих. Ђ. Илића, о тражењу масе Наума А. Николића да јој се изда тапија на купљено земљиште од фонда регулационог, одбор је одлучио,

да ову ствар извиде и поднесу одбору извештај члан суда г. Стев. Ивковић, и одборници: г.г. Ђура Пантелић, Ив. Козлић, Дим. М. Ђорђевић и Коста Др. Ризнић.

XV

Одборник г. Трифун Ђорђевић пита, шта је са фондовним плацевима у Рајићевој улици и зашто се они не продаду.

Председник је одговорио,

да ће о овоме прибавити извештај и саопштити га одбору.

О Г Л А С

Општина београдска има у своје магацину разног прекобројног **прибора за пожарнике**, који је расходован, као : шлемова (капа) од коже, опасача за шмркаре, сикира пешачких са једном општрицом, опасача са карабинима, пожарних значки од блека, труба (кларинета) и добоша и т. д. који би се могао употребити за пожарнике наших општина у унутрашњости.

Како је овај прибор општина вољна продати: овим јавља свакоме, коме буде потребно да јој се ради куповине обрати.

АБр. 8741. Од суда општине београдске 15. марта 1899 год. Београд.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телалнице, издају се под закуп одмах или од Ђурђевдана.

Ко жели узети било један или обадва дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као ма-

гацин, за вино, ракију или колонијалне еспапе, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се изволи јавити Суду општине београдске.

АБр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

ПРОДАЈА

На дан 30. Априла т. г. у 9 сати пре подне, Управа општинске трошарине, на „марвеном тргу“ продаваће 1 балон 20 литара ракије, јачине до 10 гради и 1 буренце 13 литара ракије, јачине до 10 гради свега 33 литара.

Именовани предмети, ухваћени су у кријумчарењу.

Позивају се купци да одређеног дана дођу на лицитацију.

Од Управе општинске трошарине 13. Априла 1899. год. Бр. 333. — Београд.

НАЗНАЊЕ

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898 г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса псећој марци *два динара*, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско псето. Исто тако коштаће марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плате ову таксу општини и узму марку за свако псето.

ПОЗИВ

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за калдрму, да свој дуг плате заједно за 6% камате, у противном, наређено је, да се од свију наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се пажљивим купци имања, да се претходно увере, да дотично имање не дугује општини за калдрму, у противном плаћају они дуг, јер дуг, од калдрме није лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. АБр 8675 у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат . 0.40 динара

- б) за чишћење димњака простог 0.20 "
- в) " " " на два спрата 0.40 "
- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0.40 "
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0.40 "
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицима 1.— "
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на 'више 0.40 "
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра . . . 0.20 "
- з) за испаливање димњака . . 1.50 "
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла . . . 0.20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајетора, који у дотичном рејону занат упражњава.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555.52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998.93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099.93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684.57 д.

II. Пажњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 6.— д.
- б) Од агова — — — — — 0.30 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — — — — — 1.50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0.60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — — — — — 1.— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.